

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

**КАФЕДРА ОБРАЗОТВОРЧОГО І ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО
МИСТЕЦТВА ТА РЕСТАВРАЦІЇ**

САМОСТІЙНА РОБОТА

НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Спеціалізація 3. «ХУДОЖНЯ ОБРОБКА ШКІРИ»

Спеціальності 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація»
Освітня програма «Декоративно-прикладне мистецтво»
Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти

Автор : Сандюк Л.П.

Затверджено на засіданні кафедри
образотворчого і декоративно-
прикладного мистецтва та реставрації
Протокол № 1 від «01» вересня 2019 р.

ЗМІСТ

1. Вступ
2. Пояснювальна записка
3. Структура самостійної роботи
4. Оцінювання успішності студентів
5. Рекомендовані підручники та посібники

1. ВСТУП

Предметом вивчення навчальної дисципліни є основи декоративно прикладного мистецтва та народних ремесел.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання дисципліни є:

- підготувати фахівця з високим рівнем художньої майстерності, здатного самостійно творчо вирішувати завдання художньої і педагогічної діяльності.

Завданням викладання дисципліни є:

- познайомити студента з технологією і технікою художньої обробки;
- навчити студента орієнтуватись у видах художньої обробки шкіри, користуватись виражальними засобами, стилістикою та мовою художньої обробки шкіри;
- виробити знання, уміння і навички, які дозволять студентові самостійно виконувати творчі завдання.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- історію народних промислів та художньої обробки шкіри, його зародження та етапи становлення і розвитку;
- особливості української народної творчості, історію становлення художньої обробки шкіри, техніки та види, матеріали та інструменти;
- художні особливості традиційної та народної творчості та закономірності створення композиції;
- давні та сучасні техніки виконання, технологію приготування матеріалів, техніку плетіння, тиснення, аплікації та їх образотворчі і виражальні засоби

вміти:

- використовувати образотворчі і виражальні засоби технік у створенні завдань навчальної і творчої роботи;
- вміти користуватись прикладними матеріалами, інструментами;
- вміти розкривати особливості виконання, аналізувати твори прикладного мистецтва;
- вміти методично здійснювати навчання учнів в процесі їх творчої діяльності;
- створювати творчі композиції на різноманітну тематику.

2. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Обробка шкіри є одним з найдавніших народних промислів , які існують і в даний час, адаптовані до вимог та змін сучасного дизайну, моделювання одягу та шкіргалантереї, але зберігає традиції та свою автентичність.

Художня обробка шкіри сягає найдавніших часів у історії людства, має еволюційні зміни, які приносив технологічний прогрес. Є різні види обробки та вичинки шкіри , які носять регіональний і національний колорит.

В програмному матеріалі заплановано послідовне засвоєння всіх видів та технік художньої обробки шкіри.. Вивченню практичного курсу передують лекційний курс, в якому розглядаються музейний та етнографічний збір матеріалів та історичні джерела.

3. СТРУКТУРА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Опрацювання рекомендованої літератури. Виконання замальовок.	40
2	Практична робота. Види переплетень, виконання вправ.	100
3	Практична робота. Прийоми виготовлення різних елементів.	84
4	Опрацювання рекомендованої літератури. Виконання замальовок.	40
5		
6	Практична робота розробка тематичної композиції .	50 40
7	Вправи з застосуванням різних технік.	180
8	Шкіряна галантерея.	216
9	Виконання взірців. Виготовлення шкіряного аксесуара	180
10	Виконання деяких етапів роботи в матеріалі	90
	Разом	1020

4.Оцінювання успішності студентів

Завдання для поточного контролю

Поточний контроль проводиться на всіх видах аудиторних занять. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки студентів до виконання конкретної роботи. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між науково-педагогічним працівником та студентами у процесі навчання, забезпечення управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як науково-педагогічним працівником для коригування методів і засобів навчання, так і студентами для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є огляд. Поточний контроль може проводитись у формі усного опитування або письмового експрес-контролю на практичних заняттях та лекціях, у формі виступів студентів при обговоренні питань на практичних заняттях, у формі поточного перегляду робіт тощо. Результати поточного контролю враховуються при визначенні підсумкової оцінки з даної навчальної дисципліни.

Принципи оцінювання роботи студентів на практичних заняттях

Оцінювання знань студентів на практичних заняттях проводиться за 100 бальною шкалою. На занятті пропонується якісне оцінювання знань студентів шляхом виставляння балів від «10» до «50». Позначення «0» виставляється студентові за відмову від виконання завдання через невідповідність, що впливатиме на його підсумкову рейтингову оцінку в кінці семестру. Кожен студент зобов'язаний виконати поставлені завдання у повному обсязі впродовж семестру.

Пропущене заняття або негативну оцінку студент зобов'язаний «відпрацювати» у формі, визначеній викладачем. При цьому може виставлятися оцінка, а попередня не впливатиме на середній бал студента.

Завдання контролю знань студентів під час проведення практичних занять зводяться до того, щоб:

- виявити обсяг, глибину і якість сприйняття (засвоєння) матеріалу, що вивчається;
- визначити недоліки у знаннях і намітити шляхи їх усунення;
- виявити ступінь відповідальності студентів і ставлення їх до роботи;
- стимулювати інтерес студентів до предмета і їх активність у пізнанні.

Контроль знань студентів під час проведення практичних занять може відбуватись в наступних **формах**:

- детальний усний аналіз поставлених завдань;
- огляд та контроль протягом роботи;
- індивідуальне розв'язування практичних завдань, проблемних запитань чи завдань;
- кінцевий огляд та обговорення робіт студентів;
- обговорення та огляд самостійних домашніх робіт.

За результатами контролю знань на практичних заняттях **в кінці семестру** виводиться **підсумкова оцінка за практичне заняття** як середнє

арифметичне всіх отриманих оцінок за практичні роботи і самостійну роботу. Після неї окремою графою виводиться **підсумковий бал за практичні заняття**.

Семестровий контроль проводиться у формі екзамену. Форма і терміни семестрового контролю визначаються навчальним планом. Студент вважається допущеним до семестрового контролю з конкретної навчальної дисципліни (семестрового екзамену), якщо він виконав усі види робіт, передбачені її робочою програмою.

Семестровий екзамен *оцінюються від 1 до 50 балів*. Зміст питань, що виносяться на екзамен, форма та структура завдань та їх оцінювання визначається керівником курсу, затверджується на засіданні кафедри.

Отриманий в результаті здачі екзамену бал додається до виставлених балів за семінарські заняття і складає **підсумковий семестровий бал**

Знання студентів оцінюється як з теоретичної, так і з практичної

Шкала оцінювання			
університетська		національна	шкала ЄКТС
90 – 100	5	відмінно	A
80 – 89	4	добре	B
70 – 79			C
60 – 69	3	задовільно	D
50 – 59			E
26 – 49	2	незадовільно (з можливістю повторного складання)	FX
1 – 25			незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

підготовки за такими критеріями:

- «відмінно» - студент міцно засвоїв теоретичний матеріал, глибоко і всебічно знає зміст навчальної дисципліни, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

- «добре» - студент добре засвоїв теоретичний матеріал, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; має практичні навички, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при аналізі практичного;

- «задовільно» - студент в основному опанував теоретичними знаннями навчальної дисципліни, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю;

- «незадовільно» - студент не опанував навчальний матеріал дисципліни, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутні наукове мислення, практичні навички не сформовані.

4.РЕКОМЕНДОВАНІ ПІДРУЧНИКИ І НАВЧАЛЬНІ ПОСІБНИКИ

1. Алехин А.Д. О языке изобразительного искусства. - М.: Знание, 1973. - 48с. - (Новое в жизни, науке, технике. Искусство);
2. Алферов Л.Г. Технологии росписи: Дерево. Металл. Керамика. Ткани. - Ростов н/Д: Феникс, 2001. - 336 с. - (Учеб. курс).
3. Бутник-Сіверський Б. Українське радянське народне мистецтво. – К.: Мистецтво, 1966. – 224 с.
4. Гулей О.В. Декоративно-прикладне мистецтво: Навчальний посібник. – Суми: Видавництво СумДПУ ім.А.С.Макаренка, 2010, - 152 с.
5. Гильман Р.А. Художественная роспись тканей: Учеб. пособие для студ. вузов. - М.: ВЛАДОС, 2003. - 159 с.
6. Декоративно-ужиткове мистецтво: Словник: Т.1. А-К. - Львів: Афіша, 2000. - 363 с.
7. Декоративно-ужиткове мистецтво: Словник: Т.2. Л-Я. - Львів: Афіша, 2000. - 399 с.
8. Кара-Васильева Т. Декоративно-прикладне мистецтво України: ХХст. – К.: Либідь. 2005. – 276 с.
9. Федотов Г.Я. Энциклопедия ремесел. - М.: ЭКСМО, 2003. - 606с.
10. Щербаківський В. Українське мистецтво. – К.: Наукова думка, 1995. – 287с.

<https://ksud.pnu.edu.ua/денна-форма-навчання/>